

פני עין חמד

יוצא לאור 7"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פרשת בהעלותך - תפסיק להתלונן

"וְיְהִי הָעַם כְּמִתְאַנְנִים רַע בְּאָזְנֵי ה'" (במדבר י"א, א')

שנעשו שוורים גדולים. מהרווח היה נותן לחסידות. הוא היה נכנס בכניסה האחורית, נותן לרבנית את הכסף והולך כדי לא להפריע לרב בעבודת הקודש.

יום אחד מגיפה פשטה בכל העדרים שלו- עוד מעט ישאר חסר כל. האיש דהר עם הסוס לאדמו"ר. הגבאי חסם את הדרך ואמר: "הרב ביקש לא להפריע. הוא עסוק מאוד". הגבאי לא הסכים אפילו להעביר את השם שלו לרב.

האיש נכנס בכניסה האחורית ואמר לרבנית: "אני חייב את הרב דחוף! מגיפה פשטה וחצי מהרכוש אבד!". הרבנית ענתה: "הרב לא מקבל קהל. אני אנסה בשבילך".

כאשר נכנסה ואמרה לרב: "יענקלה נמצא פה". הרב אמר: "ביקשתי לא להפריע!". הנגיד כעס מאוד על הרב: "היכן הכרת הטוב? יותר לא תראו אותי, תסתדרו לבד".

כעבור כשעתיים הרב פותח את הדלת. הרבנית אומרת לו: "יענקלה שמחזיק את החצר שנים, הייתה לו בקשה. האם אי אפשר לעזור לו?".

הרב ענה לה: "אין לך מושג כמה התפללתי שכל העדרים ימותו! נגזרה עליו ועל משפחתו מיתה. החלפתי את זה במגפה שפגעה בעדרים שלו מכיוון ש'עני חשוב כמת'".

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות מברשת ציון

הלכתי לבקר את הסבתא בבית הרפואה שערי צדק בירושלים. אישה מבוגרת שהיתה שם ביקשה ממני עזרה עם הטלפון נייד שלה. לאחר מכן היא פרצה בבכי קורע לב: "אני לא רואה!". חשבתי לעצמי- כמה אנחנו כפויי טובה. כמה דברים טובים הקב"ה נותן לנו ואנחנו בוכים ומתלוננים ומתמקדים בחסר.

כתוב בפרשה (במדבר י"א): "וְיְהִי הָעַם כְּמִתְאַנְנִים רַע בְּאָזְנֵי ה' וְיִשְׁמַע ה' וְיַחַר אָפוֹ וַתִּבְעַר בָּם אֵשׁ ה'... וְיִשְׁמַע מִלְּשַׁן הַבָּהּ לְמִשְׁפַּחְתּוֹ אִישׁ לְפִתְחֵהּ אֶהְלוֹ וְיַחַר אָף ה' מְאֹד".

בורא עולם עשה איתם כל כך הרבה חסדים: הוציאם ממצרים "בְּכַח גְּדוּל" (שמות ל"ב, י"א), עשרת המכות "בְּאֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים" (דברים כ"ו, ח'), קרע להם את הים "וַיִּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה" (שמות י"ד, ל"א), במדבר הגנה מלאה- "וְהָיָה הַלֵּךְ לְפָנֶיהֶם יוֹמָם בְּעַמּוּד עָנָן" (שמות י"ג, כ"א).

רש"י הקדוש כתב שהיו מוקפים בשבעה עננים. ארבעה מארבעת הצדדים. ענן מעליהם- להגן מחום, שרב וגשם. ענן מתחת- מסוע וענן לפניהם. ה' מוריד להם את "המן". הם מתלוננים: "נפשנו יבשה אין כל!" חסר להם שום ובצל!

מדוע הקב"ה כועס עליהם הרי באמת חסר להם שום ובצל? התשובה לכך- למה אתם חסרי אמונה להבין שמה שקורה איתנו זה לטובתנו! שום ובצל לא טוב עבור המינקות! הכאב הגדול הוא שאנחנו חסרי אמונה! מה שנראה לנו רע או חסר זה לטובת האדם!

בספר 'פרח מטה אהרון- מקרלין' מסופר: יהודי אמיד החזיק את כל חצר חסידות קרלין. לפרנסתו הוא גידל עגלים ומכר אותם לאחר

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב נתנאל בן ג'ינה

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רונית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה אנאל חביבה בת שולמית לאה בת תמר מיטל בת מלכה מאיר בן שרית אליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי סיון רבקה בת אלן אסתר

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דזרי בן ימנה אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית אושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה מיטל בת שושנה לימור בת פרידה דרוו בן סופיה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחו- בריאות ואריכות ימים סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה קסנש בת דגנו רונית בת סבריה יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- ר"ש ובריאות איתנה לימור בת פרידה יניב בן פרידה מאיה בת עדי אורן בן פרידה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה
לנוראל בן אסתר

לרפואה שלימה
לאיידה חיה בת אסתר
ולילד אלחנן רפאל בן איריס
ולילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה
לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

להצלחת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב
לרפואת הנפש והגוף של יהודה אריה בן רחל ברכה

לע"נ פיבי בת מזל ע"ה ונועם בן אורנה ז"ל

צאת לכת

יום	כניסת לכת	צאת לכת	יבוי תם
י"ט	19: 12	20: 24	21: 21
כ"א	19: 31	20: 23	21: 18
מ"ט	19: 34	20: 26	21: 22
כ"ג	19: 31	20: 23	21: 17

שואל ומשיב בהלכה – בשולי גוים – חלק ט'

כאשר יהודי טעה ובישל בקדירה של הגוי האם המאכל מותר באכילה?

שאלה: אס'ס

תשובה: אס'ס

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

סתם כלים של גוים בחזקת אינם בני יומם. לכן אם היהודי טעה ובישל בקדירה של גוי, המאכל מותר בדיעבד. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן קכב ס"ו). והוא עפ"י התוספות ע"ז (לח ע"ב) מטעם ספק ספיקא להיתר, שמא לא השתמש בו היום ואם תמצא לומר שהשתמש, שמא השימוש היה בדבר שהוא פוגם או בדבר שאין בו טעם.

אם היהודי ידע שאסור לבשל בסיר של גוי ועבר במזיד ובישל בו, התבשיל אסור עבורו מכיוון שחכמים קנסו אותו שעבר על דבריהם, מכל מקום לאחרים התבשיל מותר באכילה. **מקורות:** זבחי צדק (סימן קכב אות טו).

עירב דבר הנאכל כמות שהוא חי עם דבר שאינו נאכל כמות שהוא חי והגוי בישראל, אם העיקר [שהוא רוב התבשיל] מדבר שיש בו בישולי עובד כוכבים אסור, ואם לאו מותר. היינו דווקא שכולו נעשה גוף אחד ואין ניכר כל חלק בתערובת בפני עצמו. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן קיג ס"ב). ש"ך (שם ס"ק כא), דווקא כשהתערבו לפני הבישול, שעדיין לא נאסרו, אבל עירב לאחר הבישול, דינו כדין תערובת איסור הצריך פי שישים. כ"כ התוספות בחולין (סד. ד"ה סימניו), כן פסק בספר קהל יאודה- אשכנזי (סימן קיג ס"ב). הש"ך כתב (שם ס"ק כג) דהוא הדין לדבר חשוב שבטל.

כן הדין אם עירב דבר שכבר התבשל על ידי יהודי עם דבר שיש בו איסור בישולי גוים, אם העיקר בתבשיל הוא ממה שהיהודי בישל ולא ניכר האיסור, מותר. **מקורות:** ט"ז (סימן קיג ס"ק ב), ש"ך (שם ס"ק ה, יג), כף החיים (שם אות כט).

אם הגוי בישל חתיכות בשר יחד עם ירקות הנאכלים חיים, אפילו אם הירקות הם העיקר והרוב בתערובת מכיוון שהבשר [שומן] נותן טעם במאכל, כל התערובת אסורה. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן קיג ס"ג) מפני ששומן של בשר נבלע בהם. עיין בשו"ת דברי דוד ח"ב (יו"ד סימן כ) לעניין ביטול בשישים.

ישועה מפלאה

להלן סיפור מופלא המעובד מתוך העלון 'השגחה פרטית'. יש בו כדי ללמדנו כי כאשר יש צרה ובעיה לאדם, עליו לדעת כי יש בורא לעולם. ה' יתברך לעד ולעולמי עולמים לא מוגבל בשום דבר ויכול להושיע כל אדם בדרכים מופלאות: שמי אלדד בוכריס. יש לי חבר ושמו רז. בחור טוב, מתחזק. אחרי הצהריים הוא לומד תורה. לאחרונה ראיתי אותו עם חליפה מהסוג ששומרי מצוות לובשים. הוא סיפר לי סיפור מדהים שאירע בחודש אייר ה'תשפ"א. ביום שני בשבוע רז החליט לצאת לנסיעה. הוא לקח את הרכב של אבא שלו ונהג בו. היה לו מצב רוח טוב קצת יותר מדי. הדרך נראתה לו חלקה יותר ממה שהיא באמת. בעלייה על הגשר של גבעת שמואל הוא עלה על גדר. זאת היתה תאונה לכל דבר. בחסדי שמיים היא הסתיימה בלי נפגעים אבל הרכב קיבל מכה חזקה.

הרכב של אבא שלו היה חדש ויקר בשווי של כמאה אלף שקל וללא ביטוח. רז לא ידע אם יוכלו לתקן את הרכב באופן שיחזור להיות כמו חדש, וגם אם כן כמה יצטרכו לשלם על זה. מי יודע כמה זה יעלה לו? והוא לא מדבר על הכסף. איך הוא יספר לאבא על מה שקרה? איך הוא יגיב? מה הוא יעשה כשיגלה את הנזק? רז פחד ממש.

רז נסע עם הרכב הניזוק הביתה, החזיר אותו לחניה ולא סיפר לאף אחד מה קרה. הוא התחיל להתפלל לה' יתברך: "אנא בורא עולם, תציל אותי שאבא לא ידע שום דבר על התאונה, שלא ישים לב למכה שהרכב קיבל, בבקשה השם, בבקשה, שלא תהיה מריבה, שלא יכעסו עליי, אנא, תסדר את העניינים, אני לא יודע איך". כך הוא עמד, ביקש, בכה והתחנן שעה ארוכה ודיבר עם בורא העולם מתוך אמונה תמימה כי אכן השם שומע אותו והוא בוודאי יושיע אותו.

דרכו של האב היתה לנסוע לעבודה בפתח תקווה באמצעות קטנוע. ביום שלישי הוא נסע בקטנוע וכך גם ביום רביעי וחמישי. בחזור מהעבודה ביום חמישי הוא השאיר את הקטנוע בפתח תקווה וחזר באוטובוס. למחרת ביום שישי הוא נסע ברכב ולא הרגיש שיש בו בעיה כלשהי. הוא השאיר את הרכב בחניה שליד מקום העבודה וחזר בקטנוע.

במשך כל השבת היה הרכב בחניה. בינתיים ה' שלח ישועה נפלאה שרז לא יכול לדמיין בשום פנים ואופן. במוצאי שבת האב מקבל טלפון בהול. "שמעת מה קרה?" - "מה קרה?" - "אתה לא יודע? טיל נפל בפתח תקווה, בדיוק באזור של העבודה". "ו...?" - "הרכב שלך ספג פגיעה ישירה מהטיל!" הרכב נשרף והתקלקל לגמרי. המדינה שילמה את שווייו לפי המחירון על פי חוק הפיצויים לנפגעי טרור. אנשים ברחוב דיברו על המצב ושחייבים לעשות משהו ומה זה צריך להיות שתושבי עזה מסוגלים לירות טיל עד פתח תקווה, אבל רז לא גמר להודות לבורא עולם על החסד הגדול.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אתו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

לשמיעת השיעורים של הרה"ג אליהו פנחסי יש להתקשר 073-3718395

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PNINEEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26א ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי

בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - המקבל הרב יעקב חדאד זצ"ל

המקובל הרב יעקב חדאד זצ"ל - נולד בליל שבת, כ"ה אלול שנת ה'תרל"ב (1872) באי ג'רברא שבתוניסיה. בצעירותו למד אצל הגאונים ראב"ד רבי יוסף ברבי (היה רבו המובהק), ר' עטיה יאנה, ר' ניסים סיסי הכהן יחד עם חבריו הגאונים ר' משה כלפון (מח"ס שו"ת שואל ונשאל) ור' ציון הכהן יונתן (מח"ס שערי ציון). בהמשך רבינו למד גם את תורת הנסתר. שקדן גדול בתורה. נידד שינה מעיניו. כל הזמן עסק בתורה הקדושה. בכל עת ובכל זמן, בלכתו בדרך ובשבתו בביתו. הקפיד להשכים קום בחצות הלילה, לקרוא תיקון חצות ולהתאבל על חורבן בית-המקדש. עם זאת היה צנוע ונסתר במעשיו ובתורתו. **התנהג בענווה ובשפלות מופלגת עד שרבים היו קוראים לו בשמו הפרטי ולא הכירו את רום מעלתו.** מתוך ספריו ניתן להכיר את היקף ידיעותיו.

בעל בקיאות מופלגת ובלתי רגילה בזוהר הקדוש ומפרשיו. בסוף ימיו ידע סבל ומכאוב. ביום ט"ז סיון ה'תש"ט (1949) ישב עם בנו יחידו רבי ישועה, לפתע מסר בידו פתק ויצא מהחדר. כשפתח הבן את הפתק מצא שאביו כתב כי ביום זה הוא מסתלק לעולמו. הבן הלך מיד לחדרו וראה שאביו כבר השיב את נשמתו ליוצרו. חי כ-77 שנים. ציונו בבית החיים שמאחורי בית הכנסת הגדולה בג'רברא. בצוואתו הזהיר את בני משפחתו על שמירת סדרי הלימוד, על זהירות בכבוד בית הכנסת ואיסור שיחה בטלה בו, לעזור איש לאחיו ולהימנע ממחלוקת ועוד הנהגות יקרות.

סבא (מצד האב): רבי יצחק. **אביו:** רבי רחמים. **בנו:** רבי ישועה. **מרבותיו:** הגאונים ראב"ד רבי יוסף ברבי (היה רבו המובהק), ר' עטיה יאנה, ר' ניסים סיסי הכהן (מח"ס

'קול רינה' - על התהילים). **מספריו:** **יוחי יעקב** - על התורה הקדושה. **גואלי חי** - על הגדה של פסח, רבינו ביאר במהלך אחד את כל ההגדה בדרך הסוד. **קונטרס ויצב יעקב קונטרס אחיעזר** - התכתבות בינו לבין הגאון רבי עובדיה הדאיה • **מהללאל** - ביאור על ספר התהילים • **חלוקא דרבנן** - על הש"ס • **אחי טוב** - ביאור ופירוש דרכי המסורה • **יושכם יעקב** - דברי מוסר ודינים על התפילה.

נודש ניסן הגיע. בעוד כעשרה ימים יחול חג הפסח. בכיסו של רבינו רק כמה פרוטות. "בעלי היקר, איך אקנה את צורכי החג?!", אשתו שאלה. "הסירי דאגה מליבך", רבינו ענה לה, "הזן והמפרנס לכל יספק גם לנו את צרכינו". למרות שהיה חכם וגדול בתורה, רבינו סירב לעשות את תורתו קרדום לחפור בו. "גדול הנהנה מיגיע כפיו", נהג לצטט את דברי הגמרא. רבינו חילק את יומו לשניים - בחציו הראשון למד תורה ובחציו השני עבד בנגרות. רבי יעקב מיעט במלאכה והסתפק ברווח מועט בלבד. אם נותר בידו פנאי, היה מקדישו ללימוד תורה. אותה שנה בהתקרב חג הפסח, לא התקבלה שום הזמנת עבודה לפיכך לא היה בידו אפילו כדי פרנסת ביתו.

חלפו עוד כמה ימים, לא נותר אלא שבוע אחד עד החג. רבינו הלך ברחוב, הוא הבחין ברעש ובהמולה. כשעצר להבין מה קרה הזדעזע נוכח המראה שנגלה לעיניו - המון מוסלמי זועם התנפל על נער יהודי וביקש לעשות בו שפטים. בתוך כך הוזעקו שוטרים למקום. אלה אחזו בנער, קשרו את ידיו וביקשו להוביל אותו למשפט. רבינו התבונן וראה כי מדובר בתלמידו, נפתלי הכהן. הוא מיהר למקום וצעק לעבר ההמון בקול רם: "מה רצונכם ממנו, עזבו אותו לנפשו!".

ההמון התבונן ברבינו במבטים מלאי חימה. "הסתלק מכאן יהודי", השיבו לו וכבר הניף מישהו מוט כדי להכות את הרב. "מה עשה לכם?", שאל. "הוא גנב מרכוש המסגד וחילל את הקודש. על כך הוא ישלם בחייו!". רבינו נחרד מחומרת ההאשמה. הרב פנה לנפתלי ושאל: "האומנם עשית כן?!" - "לא רבי, אני לא יודע מה הם רוצים ממני!", השיב. "עזבו אותו לנפשו!", צעק רבינו לשוטרים. אך אלה לא הקשיבו לו. "הוא לא עשה דבר!", הוסיף לטעון. "הקאדי יפסוק", אמרו השוטרים. "קחו אותי במקומו, תאסרו אותי במקומו!", צעק אליהם. "לך מכאן איש זקן", דחפו אותו ההמון, "השתבשה דעתך עליך".

בעודם מתווכחים והנה הם רואים את הקאדי רכוב על סוסו. הקאדי התקרב למקום כדי לראות במה דברים אמורים. "תפסו את הנער על לא עוול בכפיו", רבי יעקב קרא אל הקאדי, "ידיו נקיות ומעולם לא פגע בקדוש לכם!". הקאדי הכיר את רבינו כאדם ישר והגון ונטה להאמין לו. "מה לך ולנער זה ומניין ביטחונך ביושרו?", הקאדי תהה. "הוא תלמידי ואני ערב לו כי לא עשה דבר", רבי יעקב השיב. "אני לא יכול לראותו מובל כפושע ולכן מבקש אני ממך לשחרר אותו ולאסור אותי במקומו!". "אתה מתכוון לכך?!", הקאדי תהה. "כן", רבינו ענה. "עשו כבקשתו!", הקאדי הורה לשוטרים. הנער נבהל והתחיל לצעוק: "לא, אדוני, אני לא אסכים להשתחרר במחיר כבילת רבי!".

רבינו קרא מנגד: "הוא בסך הכל נער, אל תשמעו לדבריו!". בתוך כך אדם הגיע למקום והכריז בקול רם: "קערת הכסף נמצאה!". "בידי מי?!", הקאדי שאל. "בידי מי שהעליל על הנער כי גנב אותה", באה התשובה. הקאדי שלח להביא למקום את הערבי, גנב הקערה. "ספר מה עשית!", פקד עליו. האיש שתק. הקאדי הצליף בו בשוט פעם ופעמיים והגנב פתח את פיו. הוא סיפר כי בבוקר התגנב למסגד וגנב את הקערה היקרה. כאשר חמק משם הבחין בנער יהודי שזועד לתפילה. הגנב חשש שמא הנער הבחין בו ובמעשיו והחליט להעליל עליו. "תפסו את הגנב", קרא בקול רם, "נער יהודי גנב מהמסגד!". בעקבות צעקותיו אנשים רבים הגיעו למקום. בעוד הנער נס על נפשו וההמון בעקבותיו, הגנב האמיתי חמק משם והסתיר את הקערה בביתו. "כיצד עלו על עקבותיו?", הקאדי שאל. התברר כי אחד משכני המסגד ראה מחלון ביתו את הנעשה והלשין לשומר המסגד. השומר מיהר לבית הגנב ולאחר חיפוש קצר גילה את הקערה.

במצוות הקאדי הקערה הובאה וצורף הוזעק למקום כדי להעריך את שוויה. הצורף נקב בסכום גבוה. הקאדי פנה לגנב ואמר: "הברירה בידך או להיתלות היום על העץ או להביא בתוך שעה את שוויה המלא של הקערה". הגנב רץ לבני משפחתו מלווה בשני שומרים. הוא לווה מהם כל סכום אפשרי, נטל מחבריו הלוואות ומכר בחיפזון חפצי ערך בחצי מחיר. כעבור שעה כבר היה בידו את הסכום הדרוש.

"תן את הכסף לחכם ולתלמידו, שיעשו בו כרצונם כפיצוי על צערם", הקאדי הורה לגנב. תחילה רבינו ותלמידו סירבו לקבל את הכסף אבל הקאדי הכריח אותם. הם הודו לו על יושרו. רבינו שב לביתו ונתן לאשתו כסף להכין את הפסח בהרחבה ובשמחה. "זה שכרי על קיום דברי חכמים" היא כבוד תלמידך חביב עליך כשלך, ואילו הקרן קיימת לי לעולם הבא", אמר.

עֲשִׂית חֶסֶד וּשְׂכָרָה

חיים קפץ ממקומו ושאל: "ההוצאות מרובות והן יגיעו לסכום גדול"

"אנחנו עשירים ולא נתרושש מהוצאות החתונה", השיבה לו. "תמהר אחריו, אני מעוניינת לקיים את המצווה החשובה של הכנסת חתן וכלה". חיים זלץ יצא מביתו וחיפש את ר' דב. לאחר דקות אחדות הוא הבחין בו וקרא לעברו. ר' דב הופתע לראות שגיסו ממחר אחריו ושאל: "הכל בסדר?" חיים השיב שרעייתו ביקשה לזכות בזכות העצומה של המצווה והיא מעוניינת לממן את כל הוצאות החתונה. ר' דב התרגש והודה לגיסו. הוא מיהר לביתו וסיפר לרעייתו בשמחה שאשתו של אחיה הסכימה לממן את החתונה.

רעייתו של חיים זלץ שכרה מקום מכובד במרכז הארץ עבור החתונה. היא גם הזמינה אוטובוסים מיוחדים כדי להסיע בהם את כל המשפחה מטבריה לגוש דן.

היא דאגה לכל הוצאות הלבוש של ילדי המשפחה, חליפה לחתן ושמלה לכלה. היא דאגה לרכוש את כל המוצרים: בשר, עופות ודגים. היא גם טרחה ובישלה בעצמה את כל המטעמים שיוגשו בחתונה. בתום מלאכת הבישול היא אפתה עוגות וקינוחים בשפע רב לרווחת האורחים.

החתן והכלה היו מאושרים והודו בכל ליבם לגברת זלץ על כל עמלה. לאחר החתונה גברת זלץ ביקשה ששבת החתן וגם הלילה האחרון של השבע ברכות יחולו בביתם. גם בשבת החתן וגם בסעודת שבע הברכות גברת זלץ טרחה, בישלה ואפתה את כל המטעמים שהוגשו בפאר ובשפע רב.

יום לאחר 'שבע ברכות' ר' דב גרטנר הגיע לביתו של גיסו חיים זלץ. גברת זלץ עמדה ליד הכניסה למטבח. ר' דב ניגש לעברה ואמר: "גברת נכבדה, אין לי איך להודות לך על כל מה שעשית. כל מה שאומר לא יתקרב לתודה שאנחנו חייבים לך וגם אין באפשרותי להשיב לך על מעשייך הנפלאים. אבל דבר אחד אני יכול להבטיח לך. נכון שבעולם הזה אני לא יכול להחזיר, אבל בעולם הבא אני יכול ואני אשיב לך על כל מה שעשית למעננו".

שבוע לאחר מכן ר' דב החליט לטבול בכינרת. רגלו נתקעה בבור שהיה בקרקעית הכינרת. לאחר דקות מספר הוא טבע ל"ע. כשבוע לאחר ההלוויה הרופא של הזוג זלץ ביקש שיגיעו למרפאה. הוא בישר להם בהתרגשות שהתרחש נס ולאחר עשרים וארבע שנות עקרות הם יזכו לפרי בטן בעזרת ה'.

כעבור חודשים אחדים אכן התרחש הנס. גברת זלץ זכרה את הבטחת ר' דב ואמרה: "אין לי ספק שר' דב קיים את הבטחתו בעולם העליון והעתיר עלינו ולכן זכינו לפרי בטן לאחר שנים רבות".

בשנת ה'תש"ח משפחתו של ר' דב גרטנר מרובת הילדים התגוררה בטבריה בבית קטן וצפוף. הוא היה יהודי מכובד שעמל קשה מאוד לפרנסתו. למרות קשיי הפרנסה הוא השתדל בכל מאודו, שילדיו לא ידעו מחסור.

בשכונה אחרת בטבריה משפחת זלץ התגוררה בבית גדול ומרווח. למרות העושר והפאר חיים זלץ ורעייתו חיו בצער מכיוון שהם לא זכו לפרי בטן במשך עשרים וארבע שנים.

דוד גרטנר, בנו בכורו של ר' דב למד בישיבה חסידית. הוא זכה להשתדך עם בת יעקב צדיקה. לאחר פגישת ההורים נקבעו התאריכים לאירוסין ולחתונה. ההכנות לאירוסין היו בעיצומן וההוצאות המרובות שר' דב התחייב להן היקשו עליו מאוד.

בסיום מסיבת האירוסין ר' דב אמר לרעייתו: "ב"ה זכינו לארס את הבן אבל מאין נשיג ממון לחתונה?". רעייתו השיבה: "הישוב היהודי בטבריה מכיר ומכבד אותך מאוד. תעבור בבתי הכנסיות ותבקש צדקה להכנסת חתן וכלה".

ר' דב שמע את הצעתה של רעייתו וגופו הצטמר. "בשום פנים ואופן לא אבקש נדבה במקום שכולם מכירים אותי", אמר בנחרצות. "ישנה אפשרות אחרת, שתיסע לירושלים", רעייתו הציעה, "שם אף אחד לא מכיר אותך. תעבור בין בתי הכנסיות ותבקש נדבה עבור הכנסת כלה".

במשך כל הלילה ר' דב התהפך במיטתו וחשב על הצעתה של רעייתו. בבוקר הוא נשאר איתן בדעתו שלא לקחת נדבה מאף יהודי וה' ימצא פתרון לבעייתם. "ישנה עוד אפשרות", רעייתו אמרה, "תיגש לביתו של אחי חיים זלץ ותבקש עזרה לחתונת בנו". ר' דב השיב: "הרי אחיך חיים זלץ הוא חשוך ילדים. איך אבוא לביתו ואבקש עזרה לחתונת הבן, הרי אני עלול לצער אותו בבקשת!".

רעייתו אמרה שזאת האפשרות הנכונה ביותר. לבסוף ר' דב הסכים. הוא עשה את דרכו לעבר ביתו של חיים זלץ. ר' דב התקבל בבית גיסו בכבוד. לאחר מילות הנימוסין אמר: "חיים, אני מבקש עזרה כספית לחתן את בני דוד. ההוצאות מרובות ואין בידי את הסכום הדרוש לחתונה".

חיים זלץ הביט בגיסו האהוב ואמר שהוא צריך להתייעץ עם רעייתו ולשאול אם היא מוכנה לעזור בהוצאות החתונה. ר' דב הודה לגיסו ויצא מביתו. רעייתו של חיים הייתה כל העת במטבח. היא הבחינה בר' דב יוצא מביתם בפנים נפולות. היא מיהרה לעבר בעלה ושאלה לסיבת בואו של ר' דב.

חיים השיב שר' דב ביקש עזרה כספית לחתונה. "מה השבת לז?", שאלה. "עניתי לו שלפני שאחליט עליו להתייעץ איתך". "בבקשה", רעייתו אמרה, "תמהר אחרי גיטך ותאמר לו שכל הוצאות החתונה יהיו על חשבוננו".

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל	הרב יחיאל בן יוסף ז"ל
פואד אברהם בן רגינה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	יצחק בן ברוק דב ז"ל
יצחק יצחק בן רחל ז"ל	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	מאירה בת יפה ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל	מרים בן דבורה ז"ל	אקבל'ה יוסף חיים בן נסכה ז"ל
סעידה בת תופחה ע"ה	ר' שאול בן סילביה זצ"ל	צדיק חכם בן חזלה ז"ל
מזל בת שמעון ע"ה	שני בת אסתר ע"ה	דוד בר חסיבה ז"ל
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	מסודי בת חביבה ע"ה	חוה בת יעקב צבי ע"ה
יעקב בן אסתר ז"ל	אסתר בת גולה גאולה ע"ה	יצחק בן מישא אסתר ז"ל
אביגדור בן ג'ולי ז"ל	יוסף בר סעדה ז"ל	ברכה בת מרדכי ע"ה
רחל רפאת בת השמת ע"ה	שלום בן אסתר ז"ל	יעקב בן נעמה ז"ל
מרים בת שרה ע"ה	אריה בן מרים ז"ל	דוד יצחק בן פרחת ז"ל
פיבי מלכה בת מעדה ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל	גורג'יה בת נעמה ע"ה
נעמי בת כתום ע"ה	אילנה (מתחזקה) בת שרה ע"ה	אליאור בן פרידה ז"ל
משה בן רוזה ז"ל	מאיר בן נעמי ז"ל	שושנה בת נעמי ע"ה
סעדה בת בסה ע"ה	שפרה בת פסיה ע"ה	בנימין בן דב ז"ל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל	הרב רחמים בן רחל ז"ל
ר' עוליאיל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל	אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל	חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל
אביחי בן אסתר ז"ל	רפאל בן אסתר ז"ל	ר' עוליאיל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
יצחק בן פנינה ז"ל	יצחק בן חביבה ז"ל	אביחי בן אסתר ז"ל
חי יזידי בן קלרה ז"ל	אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	יצחק בן פנינה ז"ל
ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל	קסאנש בת דגישו ע"ה	חי יזידי בן קלרה ז"ל
אסתר בת נעמי ע"ה	סוליקה בת עישה ע"ה	ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל
ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל	שרה בת נרקיס ע"ה	אסתר בת נעמי ע"ה
אורה בת נעמה ע"ה	יעקב בן סלימה ז"ל	ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
מישא אסתר בת זרה ע"ה	ספירנס תקווה בת נעמה ע"ה	אורה בת נעמה ע"ה
מסעוד בן יקוט ז"ל	יהודה בן סעידה ז"ל	מישא אסתר בת זרה ע"ה
רחמה בת מסעודה ע"ה	עפאת בת השמת ע"ה	מסעוד בן יקוט ז"ל
סעידה בת תופחה ע"ה	חיים חמוטל בן רינה ז"ל	רחמה בת מסעודה ע"ה
	ישראל בן חיים משה גרשון ז"ל	סעידה בת תופחה ע"ה